

איסור דיבורים בבית הכנסת

ודיברת במ

אמרו חז"ל, שאחד מהדברים המאריכים את הגלות, הוא המדבר בית הכנסת בשעת התפילה, וכאילו הוא זונה ח"ו. וכן כתוב בספר "דרכי חיים" שפעם אחת, היו שני רבנים גדולי הדור, ר' יבא ור' פינחס בעיר קוזניץ והיה ביניהם ויכוח גדול, ר' יבא אמר שהאיסור היותר גדול הוא מה שמדברים בבית הכנסת, ור' פינחס אמר שהאיסור היותר גדול הוא מה שהולכות בנות ישראל לבתי אדני הארץ אומות העולם למכור להם מאכלים כמו עופות ודגים וכיוצא בו, שלא תבאנה ח"ו לידי יחוד. ואמר ר' פינחס למה לנו כל זה, נפתח חומש איזה שיהיה והתורה תעיד עלינו, אם אתה צודק או אני צודק, וכן היה שנזדמן שם חומש בראשית ופתחו ובא הפסוק "הכזונה יעשה את אחותינו". נמצא שר' פינחס צדק בדבריו. אמר לו ר' יבא ראה מה שביאר יונתן בן עוזיאל על הפסוק הזה, וראו שכתב, "לא יאה למהו מתאמר בכנישתהון דבית ישראל ערלאין סאיבו ברתיה דיעקב". וכן בירושלמי כתוב בפרוש שכל המדבר בבית הכנסת הרי הוא זונה. הרי כל חומר הדבר שלא יבוא לדבר בבית הכנסת וצדקו דברי שניהם. למדנו מפה שכל המעייין שם יסמר שערות ראשו ויתחרט על מה שעבר. ובזוהר הקדוש כמה האריך בדבר הזה ומתמרמר הלב לשמוע דבר זה.

ועוד מתמרמר לבי מראות לאיזה אנשים חשובים ובעלי תורה שדיברתי איתם כמה פעמים בנחת ובסתור, עם כל זה לא שנו ממדותיהם הרעות, שדבר ידוע שכל המדבר בבית הכנסת מראה עצמו שאינו מאמין בהקב"ה שישרה שכינתו בבית הזה ולכן מעיז פניו ומדבר בבית המלך שלא ברצון המלך. וזה לשון הזוהר הקדוש פרשת תרומה. "מאן דאשתעי בבי כנישתא מילין דחול וי ליה וכו' דאחזי דהא לית אלהא, ולא אשתכח תמן ולית ליה חולקא ביה ולא דחיל מינה ואנהיג קלנא בתקונא עלאה דלעילא". [תרגום: מי שמדבר בבית הכנסת דברי חול, אוי לו, שמראה שאין אלוקים ולא נמצא שם, ואין לו חלק בו ולא פוחד ממנו ונוהג בזיון בשכינתו העליונה למעלה"], ואלו האנשים יודעי התורה ומדברים, הם גורמים ח"ו להמוני העם שילמדו ממעשיהם ועוונם נראה לעיני כל, ועל ידי זה מחללים את ה' ברבים, דהיינו לפני עשרה מישראל ועוונם גדול מסתם חלול ה' כמו שמפורש בספר המצוות להרמב"ם ע"ש. וזה עוון פלילי וגדול עוונם מנשוא. וכן כתב הרב יוסף ג'רג'י ז"ל בספרו הטהור "עדות ביהוסף" על הפסוק "ה' ילחם לכם", כלומר בשבילכם. "ואתם תחרישון". כלומר, כל עוון שיעשה איזה יהודי תיכף מקטרגים למעלה ואומרים הנה יהודי זה עשה עוון פלוני, ותיכף ה' יתברך נלחם להם בעד ישראל ואומר, הלא ישראל אחד משבעים אומות הלא היום הזה הגויים עשו אלף אלפים פעמים יותר מישראל העוון הזה, אבל אם ח"ו יהודים ינהגו קלות ראש בבית הכנסת ויקטרגו המקטרגים, אזי כביכול אינו מכריע לכף זכות לפי שהם נזהרים יותר בבית תפלותם. וזה פרוש הפסוק ה' ילחם לכם בשאר עוונות לבד אם תחרישון בבית הכנסת.

קורא נעים! פתח פתיחת הספר "חפץ חיים" ותראה מה שכתב הגאון שם, אז תדע האמת ותתחרט, שכל המדבר בבית הכנסת הוא גורם בעצמו אורך הגלות לישראל ח"ו. וכתב הר' "ראשית חכמה" ז"ל, ממה נפשך זה המדבר ראוי לעונש גדול, שאם הוא מאמין שהשכינה מצויה בבית הכנסת, והוא מדבר, אין פושע גדול מזה. ואם אינו מאמין ח"ו שיש השראת שכינה בבית הכנסת

ומדבר, הרי זה גלה עצמו שכופר בחכמים ובנביאים וראוי לעונש יותר רע ומר. זה מה שכתוב בזוהר הקדוש שכל המדבר בבית הכנסת אין לו חלק באלהא דישאל ח"ו, ועיין בספר "ליקוטי מנשה" דף י"ג ע"ה.

ולזה מודיעים לרבים כדי לזכות עצמנו ולזכות את הרבים, והקב"ה יחזירנו למוטב אמן. ומפני זה אנו נזהרים בכל התפילות בין בתענית דבור ובין בשאר תפילות שלא לדבר מן ההתחלה ועד הסוף כדי שתהיה תפילתנו מקובלת ברצון.

מתוך נספח בספר "תולדות מנחם", "שער החיים" חלק א' שנכתב על ידי הצדיק הנסתר **חכם מנחם מנשה זצ"ל**
מחבר הספר הקדוש "**אהבת חיים**"
"על התורה."